

den politisk styring, end der lægges op til her. Der lægges faktisk op til, at der skal være et politisk ansvar og ikke meget mere.

Fru Christine Antorini spurgte til noget, der kunne opleves lidt i samme boldgade, nemlig hvordan man ville kunne styre beløb i forhold til, hvis der måske kunne være mange biotekvirksomheder, eller hvis det var geografisk skævt. Jeg synes stadig, at VækstFondens bestyrelse – det er også det, der ligger i lovforslaget og i den gældende lov – skal styre efter det, jeg sagde før: Hvor er vækstpotentialet efter VækstFondens opfattelse det største? Hvor i projekterne er der mest perspektiv og styrke og overbevisning? Så kan det være, at de bliver geografisk skævt fordelt, det kan være, at de bliver branchemæssigt skævt fordelt, men sådan vil udviklingen formentlig også vise sig.

Så spurgte fru Christine Antorini også til bemærkningerne fra bl.a. DI om habilitetsproblemer i udviklingsselskabsengagementerne. Jeg vil gerne se på, hvilke konflikter der kunne være i forhold til det, at man kunne indskyde ganske meget kapital. Hvor meget ville man så have indflydelse for? Det vil jeg foreslå at vi får lejlighed til at drøfte i det videre arbejde og også får lejlighed til at svare præcist på i udvalget i forhold til de enkelte elementer i høringssvarene.

Jeg tror, jeg har været rundt om de problemstillinger, der er rejst, og jeg vil sige, jeg håber, at vi med en læsning af bemærkningerne meget nøje med hinanden og også ved en præcisering af nogle af de ting, der måtte stå, og det er nødvendigt, kan jeg se på baggrund af de meldinger, der er kommet fra nogle sider i dag. Så der er grund til at finde frem til en løsning af dette forslag, hvor vi vil kunne skabe nye vækstmuligheder og bedre adgang til kapital for de virksomheder, som vi udvikler til den fremtid, vi også skal leve i.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse,

betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 92: Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen samt lov om landinspektørvirksomhed m.m. (Privatisering af de sønderjyske landinspektørkontorer).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen). (Fremsat 18/11 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lone Møller (S):

Siden genforeningen i 1920 har Sønderjylland haft sit eget statslige matrikelvæsen, hvor matrikulære arbejder er udført af Kort- og Matrikelstyrelsens afdeling i Sønderjylland. Opgaven har været varetaget af lokale statsansatte landinspektører og andre medarbejdere i fire kontorer, placeret i Haderslev, Aabenraa, Sønderborg og Tønder.

Baggrunden for denne konstellation ligger helt tilbage i det tidligere tyske system fra før genforeningen. I resten af landet løses de matrikulære opgaver i marken af privatpraktiserende landinspektører, som har beskikkelse og samtidig har eneret på at udføre opgaverne.

Dette lovforslag indebærer, at man ophæver den statslige eneret på at løse matrikulære opgaver i Sønderjylland og overlader opgaverne til de privatpraktiserende landinspektører. Man bevarer dog et kontor i Aabenraa til at samle de tilbageværende aktiviteter i landsdelen.

Baggrunden for lovforslaget er jo lang. I 1988 udarbejdede den daværende regering en plan for afbureaukratisering, hvori der indgik et forslag om privatisering af de sønderjyske landinspektørkontorer. Det matrikulære system i Sønderjylland var imidlertid opbygget på en anden måde end det øvrige danske system. Der var betydelige forskelle teknisk og registreringsmæssigt, og opgaverne kunne ikke uden videre overlades til privatpraktiserende landinspektører.